

Men det betyder da ikke, at der ikke er sket en bevægelse.

Det samme gælder for Irak, også hvad angår befolkningen. Der er frustration, men jeg tror også, mange har et håb i forhold til den situation, de var i under Saddam Hussein.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil lige starte med at pointere, at Komiske Ali også altid sagde: Det er fakta, jeg beskriver. Det skal vi lige have med her.

Men der er en anden ting, og det er, at Bakerkommissionen jo kommer med sin rapport i morgen. Ifølge det, der er kommet ud, og det må anses for at stå til troende, så vil man foreslå, at Syrien og Iran i højere grad inddrages i en proces vedrørende Irak. Det er jo interessant, i betragtning af at da man gik i krig i sin tid, sagde statsministeren, at det var kampen mellem demokratiet og diktaturet. Så er vi nu kørt så langt ud, at man er nødt til at inddrage diktaturstater som Syrien og Iran for overhovedet at få styr på det her. Hvordan har hr. Jens Hald Madsen det med det?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes da, det er interessant at høre, at hr. Holger K. Nielsen kan sige, at vi nu er så langt ude, at man overvejer dialog med Iran og Syrien. Jeg troede da, SF stod for, at man ville have dialog med alle mulige. Men jeg kan blot sige en ting: Jeg har ikke set den rapport. Og til forskel fra mange andre politikere synes jeg egentlig, det er en klar fordel – det siger jeg igen for ligesom at leve op til hr. Holger K. Niensens humoristiske sans – at jeg egentlig holder mig til fakta, hvis der er nogle fakta. Jeg har ikke set den rapport, og dermed har jeg ikke fakta. Men der er vel ikke noget forkert i, at alle muligheder skal afprøves.

Det, der vel egentlig er interessant, er, hvorvidt Iran overhovedet har nogen som helst interesse i at sikre en god fremtid for Irak, når de kan bruge det som skalkeskjul for, at de er i gang med et atomvåbenprogram. Det er vel det, der er spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, og ikke hvad vi mener.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det, som bliver interessant her er jo, at også i sikkerhedspolitik er det noget for noget.

Det er jo naivt at forestille sig, at Iran og Syrien ikke vil have indrømmelser for at gå med i den her proces, og der er det interessante spørgsmål jo: Hvor er smertetersklen for partiet Venstre, for regeringen, for, hvilke indrømmelser man skal kunne give Iran og Syrien?

Som jeg sagde, er det da interessant, at USA gik i krig for at få en demokratisk udvikling i hele Mellemøsten. Man havde regnet med, at man ville få demokratiet til at blomstre i Irak. Det mener Venstre så også sker. Det mener så ingen andre i den her verden, men o.k.

Derfor er man nu kommet derud, men bare for at komme ud af moradset er man nødt til tilsyneladende at trykke hånd med dem, som man i sin tid kaldte Ondskabens Akse, som er dem, som man i sin tid gik i krig med for at få en demokratisk udvikling i de pågældende lande.

Kan hr. Jens Hald Madsen ikke se, at det er fuldstændig i modstrid med, hvad det var, der var intentionerne dengang, og at det er et bevis for, hvilken fiasko det her har været?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Det, jeg kan se, er, at der overhovedet ingen sammenhæng er i SF's politik. Man siger, at vi skal bruge alle ikkemilitære midler. Det er det, SF har sagt, man skal forsøge sig med alle mulige metoder, og i ikkemilitære begreber må det vel, i hvert fald min verden, også være, at man har dialog med nabolande. Er det at komme ud i noget morads? Det var da noget besynderligt noget, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen.

Lad os prøve at udlægge mulighederne for hr. Holger K. Nielsen og SF:

Vi skal ikke bruge militære midler, vi skal trække tropperne ud, vi skal ikke tale med nabolande, og så skal vi afvente, om FN er i stand til at rykke ind med alternative styrker. Så må jeg sige, at jeg er dybt bekymret, specielt for den irakiske befolkning.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg kom til at begå en uret mod statsministeren før. Det vil jeg godt trække tilbage igen, for det synes jeg altid man skal gøre, når man er kommet til det. Jeg kom til at beskyldte statsministeren for sammen med udenrigsministeren at være de eneste, der havde et meget rosenrødt billede af situationen i Irak, og det vil jeg godt undskyldte for. Men det sagde jeg, inden jeg hør-